

escalada clàssica

LA PARET OEST D'AGULLES

Verticalitat al sol ponent

COMARCA: Bages

natura i aventura abril 2012

El meravellós massís de Montserrat, meca indiscutible de l'escalada al nostre país, presenta una infinitat de racons, parets i monòlits que fan d'aquesta petita i complexa muntanya un indret irrepetible al món.

Una de les muralles, ben visible des de l'extrem oest de la Serra, és un dels escenaris més van valorats per les petites escalades verticals. Es tracta de la paret oest d'Agulles. Sense la llargària ni la roca polsosa de la paret nord, aquest vessant oest seria un entremig entre les vertiginoses parets i els monòlits d'escalada fina però més tombada. La roca és en general bona, sobretot a partir dels primers 40 metres d'alçada i l'orientació dóna lloc a poder escalar en diferents èpoques de l'any, pel matí, a l'ombra a l'estiu i per la tarda al sol la resta d'èpoques de l'any.

escalada clàssica

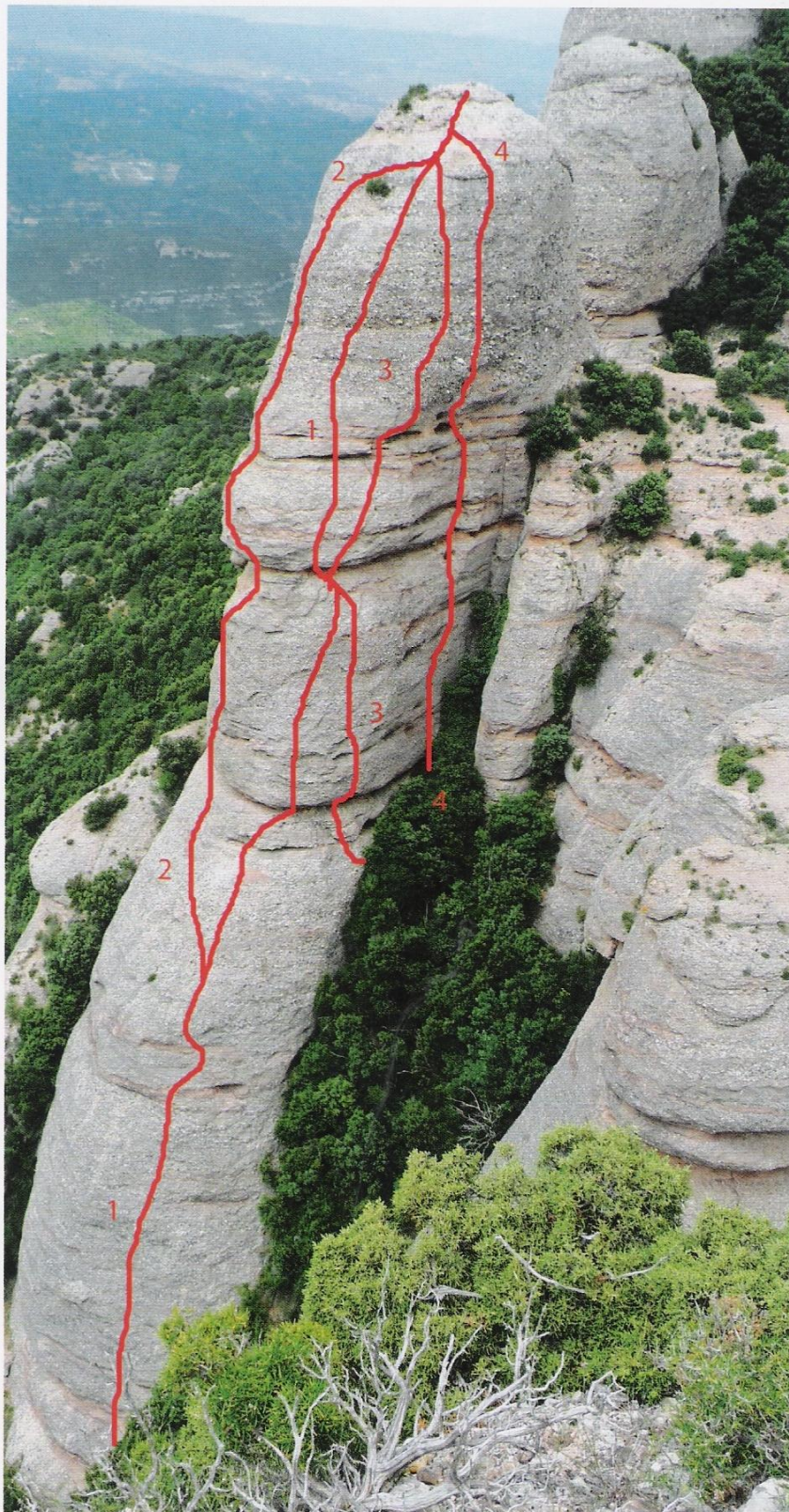
Us oferim una panoràmica amb la totalitat de les vies i la descripció de 4 ben diferents: dos d'hiperclàssiques històriques, obres de grans mestres de l'escena històrica montserratina com son en Cerdà, en Nubiola i en Torras; i 2 de signe modern amb molt d'equipament i alhora molt repetides en l'actualitat.

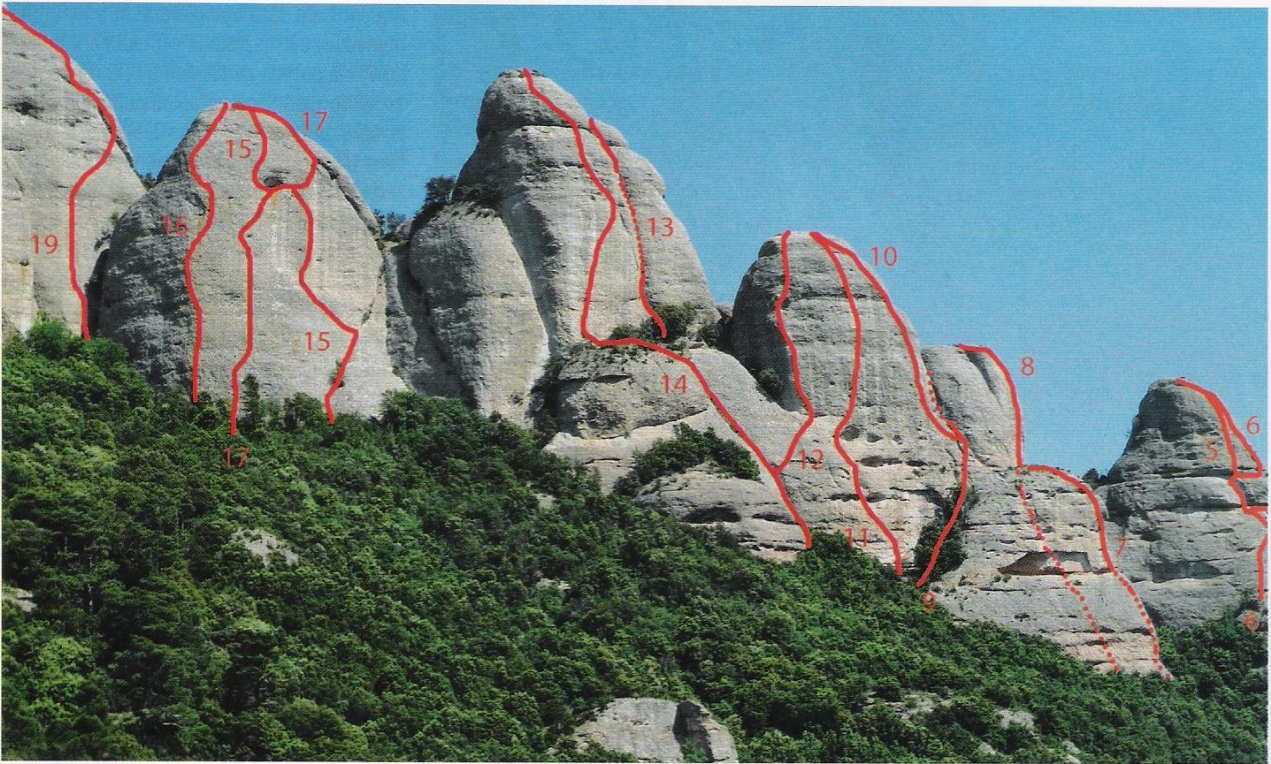
FITXA TÈCNICA:

Com arribar-hi: des de l'aparcament de can Maçana, on podem aparcar el vehicle (gran esplanada) seguim la pista ascendent vers a l'est (GR-172) fins al coll de Guirló. Seguim encara la pista vers a l'est fins al trencall on neix el camí d'accés a Agulles vers la nostra dreta (rètol indicador). Entre mig dels dos camins neix un corriol que puja en diagonal vers l'esquerra, vers a l'est) i que discorre al principi per dalt d'una aresta i després flanqueja vers la dreta per anar a buscar una mena de torrentera seca que puja directament vers l'est fins a topar amb el peu de la paret oest de la Bandereta. Corriol ben marcat amb una fort pendent. Una vegada situats al peu de la muralla, flanquegem vers la nostra dreta fins a situar-nos a peu del diedre on comencen les dues primeres vies (Cerdà Riera-Xemeneia Torras-Nubiola). De fet el principi està molt a prop d'on el camí de pujada topa amb la muralla. Haurem d'anar flanquejant pel corriol situat a peu de paret vers la dreta per accedir a les altres dues vies. Calcular de 35 a 45 minuts, segons la via triada.

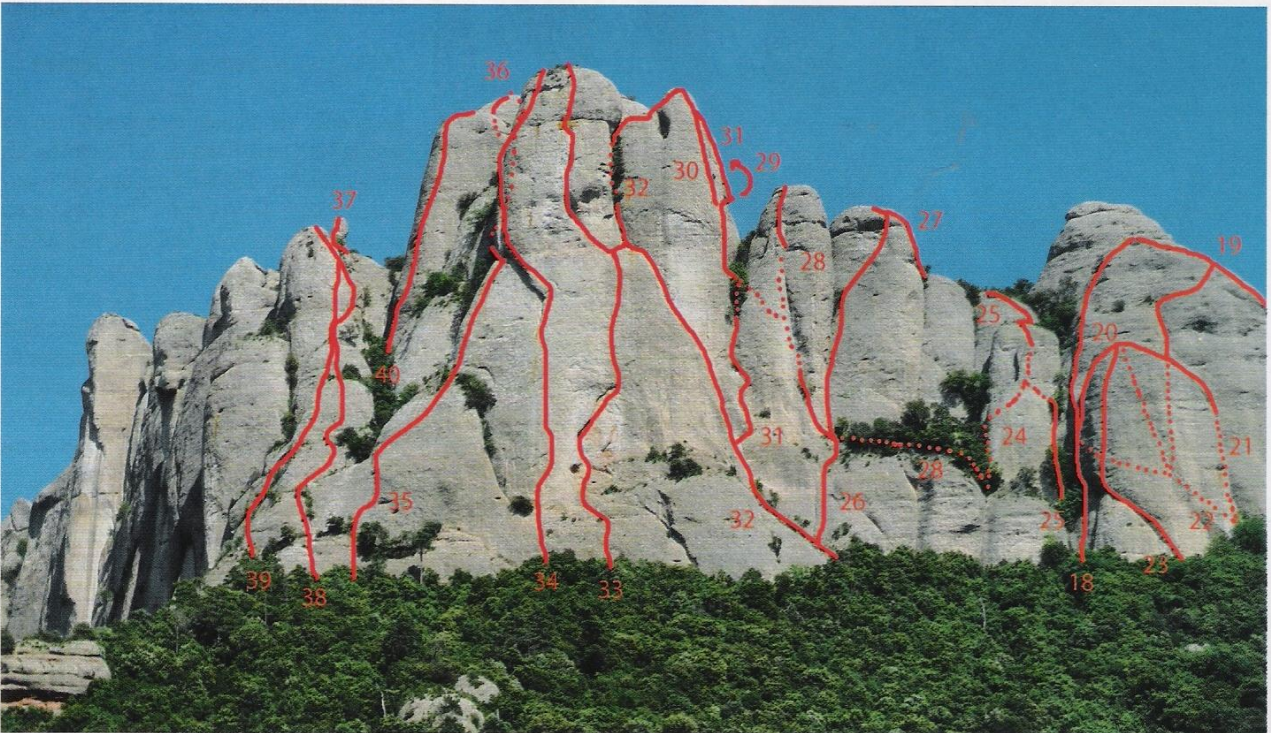
LA BANDERETA - Via Cerdà - Riera

Descripció: els primers metres discorren per una canal vertical o diedre (IV°/III°) que dóna accés a un jardinet penjant que pujarem en oblic vers l'esquerra (I^o) fins a l'R1, que l'instal·larem en el marge de la línia d'arbres. No hi ha assegurances a l'R1 però hi trobarem els arbres que ens auxiliem. El segon llarg comença per una placa ataronjada (V+) que dóna accés a un diedre vertical (V^o) amb una part intermèdia més fàcil (IV+) i una darrer tram d'esquerda-diedre vertical (V^o) que conclou en una plataforma on instal·lem l'R2. En aquest llarg, hi trobem 1 burí, 1 spit i 7 claus. El tercer llarg ressegueix una evident esquerda molt vertical.

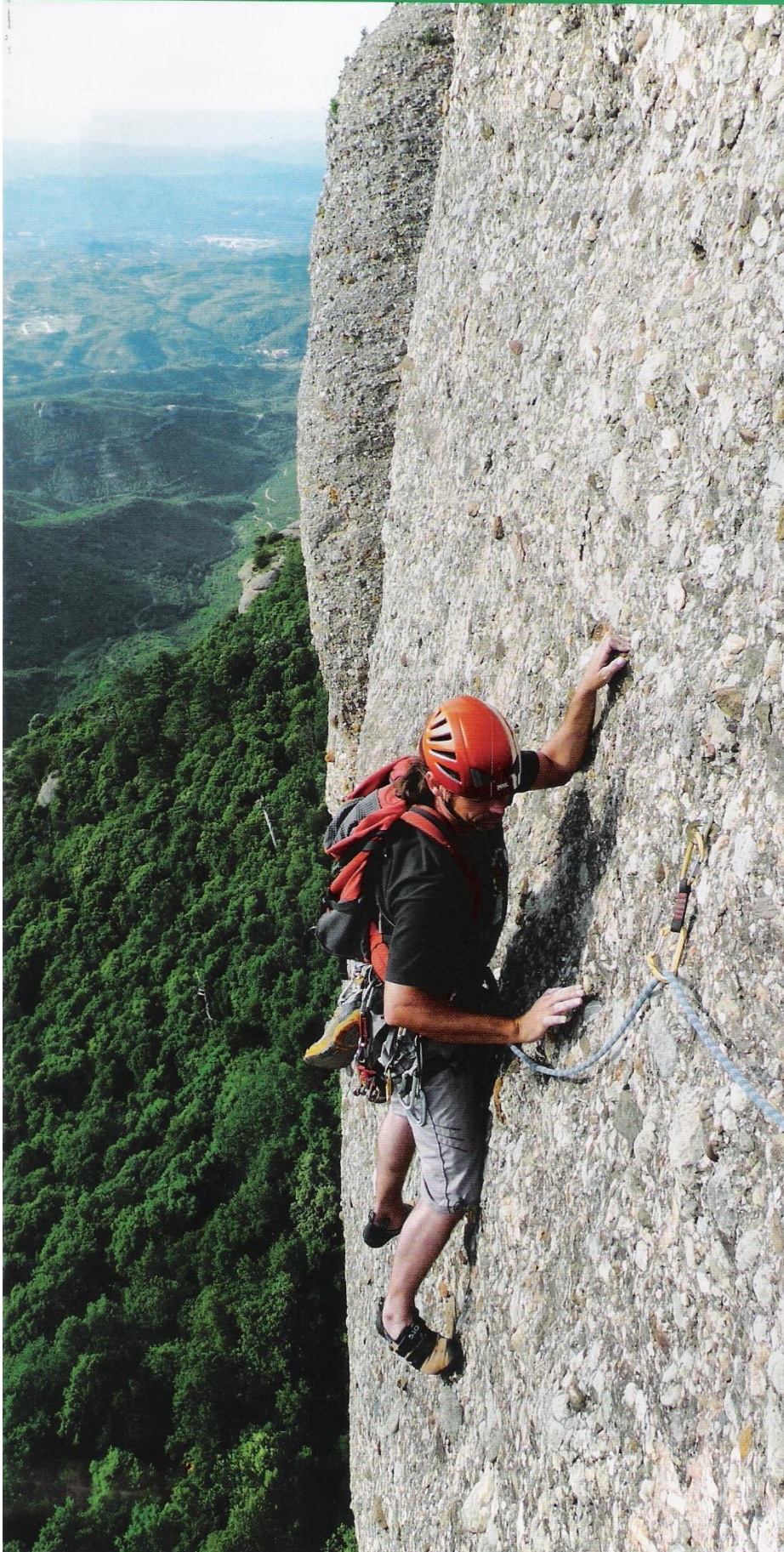

19
16
15
17
13
14
12
10
8
6
5
9

escalada clàssica

Aquest tram està completament pitonat (Ae) menys un darrer tram intermedi de 5 metres de Vº i la sortida de IVº cap a l'R3. Si apurem en lliure caldrà comptar dificultats de 6a+, al llarg trobem 12 pitons i 1 spit. El quart llarg discorre per una xemeneia obstaculitzada per grans arbres. L'accés a l'esmentada xemeneia ens obliga a superar un diedre de IV+ on trobem un pitó i un burí. Després ens encaixem a la xemeneia (IVº) que a la part alta es fa més ampla (IV+). R4 en sortir de la xemeneia. Tan sols ens separa del cim una breu trepada per terreny molt inclinat de IIº. Primera ascensió:

Longitud: 145 metres (25 + 50 + 30 + 40).

Orientació: oest

Material: via bastant equipada. Malgrat tot, és més que aconsellable dur tascons, algun friend petit i cintes de corda per als arbres.

Descens: cal fer un peti ràpel de 10 metres per la canal orientada al sud i situada entre la Bandereta i l'Agulla de la Palangana. Després continuarem destrepant per una canal amb troncs i una xemeneia de IIIº - III+ per arribar a la plataforma situada sota l'aresta Brucs. Una vegada al peu de les dues agulles, podem baixar pels ràpels de la xemeneia CADE, pel vessant oest i arribar a peu de paret del vessant oest o baixar per camí vers al sud que ens portarà a la Portella d'Agulles.

LA FIGUERETA - Xemeneia Torras Nubiola

Descripció: els primers metres són comuns amb la via Cerdà-Riera de la Bandereta: Els primers metres discorren per una canal vertical o diedre (IVº/IIIº) que dona accés a un jardinet penjant. Farem reunió (R1) justament a l'inici de l'esmentat jardinet (marge esquerre). Seguim pel diedre vertical ben visible des del peu de la via i que és la prolongació de les fissures del primer llarg. El diedre és bastant vertical (IV+/Vº) amb una secció mitjana alta molt vertical o obert, amb passos de V+/6a. Assegurances combinades entre burins molt vells i spits relativament nous. La roca no és bona, malgrat que el pas dels escaladors l'ha netejada força i és, en conjunt, força fiable. El diedre finalitza en unes cornises i a aquesta li segueix una mena de llavi esperó exposat (completament a pèl a no ser que portem friends molt grans) IV+ i que dona accés a la característica figuereta suspesa que dona nom a l'agulla i on farem R2.

Comença ara la xemeneia, un primer tram amb esbarzers donen pas a la profunda xemeneia en conjunt bastant estreta (IV°/IV+/IV°), a la part alta es fa un xic més ampla i còmoda. La llastra de la xemeneia es tanca i s'uneix fent una mena de pont, sortim per la dreta i fem reunió justament a la còmoda cornisa situada dalt de tot de la llastra que forma la xemeneia que acabem de guanyar. R3. Sortida vertical, de roca excel·lent, exposada (un sol burí al costat de la reunió) V^o - IV°. Ràpidament el terreny perd verticalitat i ens trobem de cop i volta amb el proper cim de l'agulla.

Primera ascensió: Josep Ma. Torras i Joan Nubiola el 8 d'agost del 1951.

Longitud: 70 metres de recorregut més el llarg d'entrada comú amb la Cerdà-Riera de la Bandereta.

Orientació: oest.

Material: friends variats i baguetes.

Descens: ràpel de 20 metres des del cim vers el vessant E, per anar a parar al camí que discorre pel serrat de Ponent i davalla vers a la Portella d'Agulles.

LA PELUDA - Via dels Rodríguez

Descripció: el primer llarg comença per una mena de diedre. Les primeres dues assegurances, molt properes al terra, estan a la paret de la dreta (IV°), però ràpidament ens fem al diedre obert (V^o/V+), que fa una mena de esquerdes paral·leles, i als 7 metres ens desplaçem vers l'esquerra per pujar per una característica llastra vertical, fins i tot un xic desplomada, molt atlètica i molt ben assegurada (V^o/Ao ó 6a+). R1 sobre la llastra. El segon llarg és el típic mur compacte de la zona, molt vertical, amb algun tram en lleuger desplom, vertiginós i aeri. Molt ambient. Es tracta però d'un llarg que es deixa fer sense complicacions, ja que es un Ae amb les assegurances relativament juntes. Petit tram en lliure (V^o) abans d'arribar a la R2. Pugem a la esquerra de l'aresta per situar-nos sota una esquerra que es dibuixa en forma d'arc (IV+/V^o), en un moment donat les assegurances ens conviden a traspasar l'arc en desplom (Ao - IV+ ó 6b), per situar-nos ja dalt de l'aresta. R3. Seguim l'ajaguda aresta amb molt bona roca (III°) fins al cim. R4.

Primera ascensió: Joaquim Hernando, David

Martínez i Sergi Martínez el 30 d'abril del 2007.

Longitud: 100 metres (25 + 25 + 20 + 30)

Orientació: oest. L'aresta del darrer llarg té orientació S-SO.

Material: 20 cintes exprés i estreps

Descens: ràpel de 25 metres.

Observacions: agradable via molt ben assegurada i variada.

LA PELADA - Via Peter Pan Club

Descripció: el primer llarg és comú amb la via Tatanka Yotanka, la qual és anterior a la que ara ens ocupa. Aquest primer llarg discorre per una visible fissura vertical que dibuixa una mena de diedre un xic oblic vers l'esquerra. Comencem per uns primers metres fàcils (III°) i de seguida ens trobem que el terreny es fa vertical i fins i tot desploma. L'equipament fix són parabolts i pitons, i si anem en artificial caldrà fer algun pas intermedi amb friends (dur petits i mitjans i un de més gran), segons anem en lliure o en artificial la dificultat varia 6b o V^o/Ae/A1. Val a dir que cal vigilar amb la roca, ja que no és del tot bona, amb alguna que altra petita llastra en equilibri i l'esquerda final està plena

**Fes de la vida un somni,
i del somni una realitat.**

Antoine Saint-Exupéry

**llibres,
viatges,
audiovisuals,
ressenyes...**

pakolrestas.com